

sinier de heer J. Klappers, de man wien nu ongeveer vijf jaar geleden, de moeitevolle taak werd opgedragen, onzen ingestorten kerktoeren weder op te bouwen. Wie had het kunnen denken, toen men in het begin van den vorigen zomer den stoeren man, nog in de kracht zijns levens op de hooge steigers het werk zag leiden, dat de dood hem zoo spoedig aan zijn geliefd werk zou ontrukken.

We zagen hem bij de grootste hitte bij de hevigste stormen, bij de strengste koude altijd vol ijver, altijd in de weer om alle gevaren te ontkomen, altijd met hart en ziel en met zijn onvergetelijke vak kennis bij het werk, dat hem was opgedragen. We brachten hem hulde toen verleden jaar het metselwerk weer op de oude hoogte was gekomen; we hebben hem wederom gehuldigd toen op 12 Dec. j.l. den vijftien verjaardag der instorting, de spits was voltooid. We gunden hem zoozeer, dat hij het grootsche, wijd vermaarde bouwwerk zou mogen voltooien, maar helaas, eene sloopende ziekte, taste hem aan, die nu eens hoop gevend, dan weer verergerend, geheel zijn krachtig gestel sloopte, en thans hem op 51-jarigen leeftijd an ons heeft ontnomen.

Gedurende de vijf jaren, dat de heer Klappers in ons midden vertoefde, heeft hij zich doen kennen als een degelijk vakman, goed voor zijne ondergeschikten, in alle opzichten wél berekend voor zijne zware taak. Hij is ook de uitvinder van een zeer praktische boor, om gaten in muurwerk te boren.

Oirschot verliest in hem een hooggeacht medeburger; de toren onderneming een alleszins bekwaam opzichter-uitvoerder.